

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 181/2019
26.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Зоране Делибашић, Гордане Комненић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Милка Цанић, адвокат из ..., против тужених ГГ који је привремени старатељ тужене ДД, чији је пуномоћник Бојан Стојановић, адвокат из ..., Републике Србије и Месне заједнице Дубока, ради утврђења и чинидбе, одлучујући о ревизији туженог ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3144/18 од 08.05.2018. године, на седници одржаној 26.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3144/18 од 08.05.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ГГ изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3144/18 од 08.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П 125/11 од 24.01.2018. године, ставом првим изреке, утврђено је да заоставштину пок. ЂЂ бив. из ... чини нелегализована зидана гаража, укупне површине 20 м2, која се делом у површини од 18 м2 налази на парцели туженог ГГ кп.бр. ... у КО ..., дужине 6,5 метара и ширине према сеоском путу 2.90 метара, а према суседној кп.бр. ... у ширини од 2,60 метара, као и земљиште испод овог дела гараже, површине 18 м2, а други део гараже површине 2 м2, налази се на кп.бр. ... КО ...у својини РС, чији је корисник Месна заједница Дубока у дужини од 6,5 метара ширине према сеоском путу 0.2 метара а према кп.бр. 1812/3 ширине 0,5 метара по основу грађења на туђем земљишту, те да тужиоци АА, ББ и ВВ, сви из ..., имају ванкњижно власништво на овој гаражи и право својине на земљишту испод гараже у наведеној површини по основу наслеђа иза смрти пок. ЂЂ бив. из ..., свако са уделом од по 1/3 идеалног дела што су тужени, дужни да признају и трпе учрпаване наведеног објекта код надлежне СКН Јагодина, а након легализације истог објекта, да им дозволе упис права својине код исте службе. Ставом другим изреке, утврђено је да тужила АА из ... има право несметаног приласка до бунара и шахте и несметано коришћење воде из заједничког бунара који се налази на тремеђи кп.бр. ..., ... и ... КО ..., димензија 1,2 x 1,2 метра а преко заједничке шахте, која се налази уз бунар, преко постојећег водоводног система за напајање воде који је изграђен од бунара и шахте до породичне стамбене зграде и дворишне чесме на кп.бр. ... у КО ..., што су тужени ГГ и ДД обоје из

..., дужни да признају и трпе да тужила лично или преко стручног лица преузме све потребне мере ради фактичког несметаног коришћења воде из бунара, тако што ће јој дозволити и омогућити да дође до шахте и бунара и уђе у шахту и изврши прикључење пластичне цеви на слободни вентил у шахти, који се налази на дистрибутивној грани хидрофорског казана хидрофорске бачве. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован, тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди да заоставштину пок. ЂЂ бив. из ..., представља део кп.бр. ... у КО ..., преко површине од 18 м², испод дела гараже на овој парцели, ближе описано у ставу првом изреке, до тужбом тражене површине од 45 м² и то ширине 3 метра до сеоског пута и до кп.бр. ... у дужини од 15 метара, до кп.бр. ... КО ..., по основу усменог Уговора о деоби, између правног претходника тужилаца сада пок. ЂЂ и његовог покојног оца сада пок. ЕЕ бив, из ..., и по основу одржаја, те да су тужиоци власници и имају право својине од по 1/3 овог дела парцеле по основу наслеђа иза смрти пок. ЂЂ што је тужени ГГ из ... дужан да призна и трпи да се део удела преко удела од 18/280 део удела од 45/280 од кп.бр. ... КО ..., укупне површине 280 м² земљиште у грађевинском подручју уписано на име овог туженог, са уделом од 1/1 по Лн.бр. ... за КО ..., испише са његовог имена и упише на име тужилаца са једнаким уделима, за сваког тужиоца у свим јавним књигама код СКН Јагодина и да им тужени омогући несметано коришћење описаног дела парцеле. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени ГГ да тужиоцима на име трошкова парничног поступка плати износ од 405.050,00 динара, а тужена РС и МЗ Дубока солидарно са туженим ГГ из ... исплате на име трошкова поступка износ од 268.000,00 динара, а тужена ДД солидарно са туженим ГГ и туженима РС и МЗ Дубока износ од 267.700,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3144/18 од 08.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и жалба, старатеља ДД првотуженог ГГ, и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке у односу на овог туженог, ставу другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, жалба тужене Републике Србије и МЗ Дубока је усвојена и укинута првостепена пресуда у ставу првом изреке у односу на катастарску парцелу ... КО ... и ставу четвртом изреке и предмет у укинутим деловима враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ставом трећим изреке, жалба тужене Републике Србије изјављена на став други изреке је одбачена као недозвољена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ГГ је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом туженог не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења

права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 04.09.2008. године, вредност побијаног дела правноснажне пресуде означена у тужби је 170.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић